

ТУРЦИЯ

—○○—

ВЪСТНИКЪ ЗА ИНТЕРЕСИТА НА НАРОДЪТЪ.

—○○—

ТУРЦИЯ излязува сѣка сѣбота. Годишната цѣна за въ имперіята по царската поща, е 4 бѣли мецдѣта; а въ имперіята, 5 бѣли мецдѣта. Спомоществованіята трѣбува да сѣ годишни и предплатени. Писмата които са относять до редакціята са надписувать до Н. Геноняча, редактора и издателя на вѣстникъ. Външните настоятели отговарять за вѣстникъ. Подписката за спомоществованіята става направо въ Цариградъ—Галата при сѣщитъ.

19 МАИЯ (ПО НОВИ СТИЛЬ).

—○○—

5 МУХАРЕМЪ 1282 ОТЪ ЕГИРА.

ВРѢМЕТО И ВЪПРОСЪТЪ

Мислѣти на Врѣмето, изложени на разни епохи относително за рѣшеніето на нашия въпросъ сѣ были сѣкоги глупави и смѣшни. Глупави, защото не отсѣжда мѣрката на разумити си, когато пиши; смѣшни, че днесъ упорствува на едно нѣщо, утрѣ на друго. За таквѣ непостоянни мисли незаслужва хич да са говори, както не трѣба да са говори за безкажни хора. Много отъ нашити учени учители ни сѣ правили периодически тая умна забѣлжка; и ето защо смѣ обрѣщали твърдѣ малко вниманіето си къмъ сичко що бърбори тоя вѣстникъ.

Нѣ сега нашия въпросъ са намира върху веленото сиджеде на фенерската патриаршія: той е прѣдставенъ предъ очити на сичкити гръцки членови, които имать честь да управлявть тая патриаршія; и въ събраніята, отрѣдени нарочно за тоя въпросъ, станали, въ тия послѣдни дни, много вѣжчи приказки, които докачатъ дълбоко нѣ само правдинити, които искаме, нѣ и достоинството на народътъ. Това сега за начало, нашити читатели ще ни позволятъ да разровимъ на какво мислѣти на Врѣмето и да докажемъ въ сѣщото врѣме нищожността имъ.

Нашити читатели не сѣ забравили че на епохата, когато са появи Врѣмето — да оставимъ по напѣршното — главнити членови на тая газета бѣха единъ подиръ други благоприятни за съединеніето на Българити съ Грѣцити. То не прѣставаше да съвѣта сѣка седмица единици и другити за да са расправять и помиръть. И това то правеше, както го исповѣдува само, за доброто на православіето и за благосъстояніето на Великата черкова.

Нѣ какво произведоха тия членови? докареха ли едно промененіе въ духътъ на Българити касателно до желаніята имъ? нѣ какво промѣненіе въ духътъ на Грѣцити и на Великата черкова касателно до претенціи имъ да сѣми подъ тѣхнитѣ хумотъ? накареха ли нѣ сѣтъ, правителството да земе по серіозно тая работа?

Сѣки знай че нѣ. Българити които не са научени да сѣ съвѣтувать отъ киевски отхраниници нѣ само че не сториха кабулъ да четать тия членови, нѣ още върниха на сѣкадѣ тоя вѣстникъ, макаръ и да имъ са проваждаше бѣдехава. Колкото за гръцката патриаршія незнаимъ да ли е имала баримъ хаберъ за тия членови.

Днесъ Врѣмето измѣнява мнѣніето си; то видѣ и са убѣди че нашия народъ вераче да са съедини съ фенерската патриаршія, по самичката причина че тая па-

триаршія отказува категорически и правдинити му и началото на народостъта, привѣгласено въ сичкити европейски царщини и въ нашето особно; и приѣма нашето собствено мнѣніе като притуря, „че нѣма веки „нищо да са чака отъ патриаршіята; че патриаршіята нѣма никакво намѣреніе да да рѣши въпросътъ; че царското правителство трѣбува да са намѣси безъ друго или да ѣ откажи сѣка вѣщественна помощъ; „ниакъ сѣка надѣжда е нафиле.“

Нѣ за да промѣни напѣршното си мнѣніе което то подкрѣпеше съ съ една слѣпа живостъ, като нападнаше съ съ най голѣма безочливостъ сичкити овия които изражаваха мнѣніе противно на неговото, безъ да знай на кадѣ ще го заведѣ това глупаво мнѣніе, Врѣмето трѣбуваше да земе отъ Грѣцити единъ положителенъ отговоръ съ съ укори; нѣщо което единъ благороденъ човѣкъ както и единъ мѣдъръ народъ трѣбува сѣкоги да го отбѣгнува. То го получи, и го получи твърдѣ законно.

Тия укори сѣ предъ нашити очи твърдѣ важни, за да ги неprimѣляваме; до толко съ повече че тѣ сѣ изрѣчени въ утробата на сѣщата патриаршія и отъ хора които държатъ въ рѣцѣти си, колкото за сега, ключътъ на нашата сѣдба.

За какво са касай? касай са за събраніята на Грѣцити въ фенерската патриаршія, събранія, които са съставиха сега на скоро за да дадѣтъ единъ рѣшителенъ край на въпросътъ ни.

Нѣ знайте ли какво са е приказвало въ тия събранія? какво са е разискувало? и какви чувства къмъ насъ сѣ показали тия наши едновѣрни (!) братіи?

Ето го на кратко; слушайте :

Разискуваніе нѣмало. Забѣлжете това добръ. Сичкити членови рѣкли: Българити сѣ прости и нечистити. Тѣ нѣмать право да искать нѣщо отъ насъ. Въпросътъ не го припознаваме. Истина че има една распри; нѣ не е точно че тая распри е сподѣлана отъ сичкити Българи: тя е дѣло само на трима четирма души, които са мислятъ за прѣдставители на народътъ, нѣ които не сѣ таквѣ; сичкити други Българи си стоятъ кротко и мирно и нѣмать хаберъ за това що го викать въпросъ.

Това дѣло прѣдшествува е мислимъ отъ естество да докажи най неопровергательно и най бляскаво че гръцката патриаршія нѣма да рѣши въпросътъ ни.

И не е нужно да го повторимъ; това обѣщаніе отъ страна на гръцкити членови нѣ само оправдава нашити прѣдсказуванія, нѣ

още сваля сичкити клѣвети на Врѣмето и на другити неразумни вѣстници срѣщу насъ.

Колкото за това дѣло Врѣмето изражава желаніето си щото Високата Порта да са намѣси въ рѣшеніето на тоя въпросъ, то е една отъ най непростимити глупости да искаме едно подобно писаніе. По много причини, Високата Порта неможи предъ нашити очи да земе сега за сега едно най малко участіе въ тая работа. Врѣмето като съвѣтникъ на народа трѣбуваше да знай тия причини преди да изражи каква да е мисль за това отгорѣ. Освѣнъ това грѣцката патриаршія има правдини оставени по царски фирмани отъ страна на Мохамеда II, и тия правдини Високата Порта трѣбува и е длѣжна да ги пазн религіозно, до тогасъ до когато самата сила на нѣщата откажи тия правдини.

О нѣмами ли право да кажимъ като свършувамъ: тѣжко и горко на тоя народъ който има на челото си хора които нѣмать никакви поятни отъ обслонѣствата които го окръжявть, и които го съвѣтътъ да прави работи, които на мѣсто да го ползувать тѣ го повѣждатъ !!!

Какво злощастіе !!

КОРЕСПОНДЕНЦИИ НА ТУРЦИЯ.

ТУЛЧА, 22 Априлія. — Главниятъ управителъ на Туна Вилаети, когото очаквахъ отъ много врѣмя, има честь тия дни да посѣти и нашия градъ. То бѣше на 15 того. Преди да дойдѣ, хаберъ пристигна за идваніето му; сичкити ученици отъ училищата са наредѣли на опрѣдѣленото мѣсто дѣто щѣше да излѣзе Нѣгова Прѣвѣсходителство; сѣки ученикъ държѣже по една китка цвѣти; тоже бѣха излѣзли и сичкити царски чиновници облачени съ съ униформи; тия послѣднити бѣха придружени отъ гражданити. Съ съ една рѣчь, мало и голѣмо бѣше излѣзло по дунавскія брѣгъ, за да глѣда появяваніето на въпорътъ „Кѣлѣчь-Али.“ Вапорътъ пристигна и приѣманіето на Митхадъ-паша отъ страна на населеніето стана отъ най бляскавити, свирити на царската музика и нѣснѣти на ученицити въодушевѣваха сичкити хора, и правяха тая церемонія отъ най благоприятни.

Като пристоя два дни въ градътъ ни, Митхадъ-паша излѣзе за околостити на Тулча за да прѣглѣда нѣкои важни работи; той сѣ върна незабавчо и замина пакъ за Рухчюкъ. Презъ обитааніето му тука са пододоха нѣколко жалби за градскити нужности които мислѣ че не повреждатъ въ нищо царскити интереси. Нѣ до сега още никакво удовлетвореніе не сѣ е дѣло. Нѣкои казватъ че Митхадъ-паша ако и да е бѣлъ расположенъ да подѣйствува при царското правителство за сполучваніето на тия исканія на гражданити, обаче нѣкой честни ли-

ца била препишувана на това. Други пакъ увѣряваха че ушь въ Вилаета щѣли да сж разгледатъ прошеніята. Както и да е, ний оставихъ сичко това на младостта и на правосъдіето на Главниятъ Управителъ.

Да додѣмъ върху друга точка. Тукашнитъ Българи за жалостъ и за голѣмъ срамъ нѣмаха честъ да са прѣдставятъ предъ Н. П. за да му съобщатъ прозбѣта на жителитъ. И ето какъ: Щомъ са съберѣха гражданетъ и отиваха на конакъ за да влѣзатъ при Н. П. двѣ три лица отъ прочутата чорбаджійска пасмина сж прѣчваха на предъ ний и ний казваха че сичко сж было свършило и че нѣмаю нужда да влѣзватъ. Така вторій и третій. Най сетнѣ като сарѣшиха и събраха да утидѣтъ, рѣчениитъ лица усиѣха та ги залѣгахъ като ний казаха да почекатъ малко на казиното додѣто отидѣтъ тѣ да видѣтъ ако пашата е въ расположеніе да ги пріемни, та тогива да отидатъ!! Както други пакъ тѣй и сега тѣ ги увѣряваха да си утидѣтъ сѣмъ у тѣхъ, защото Н. П. былъ твърдѣ много сѣрдитъ на народа ни! . . . И тѣй въ прибаваніето му въ Туция нито единъ Българинъ не дѣрва да утиди да са представи. Ха! азъ забравихъ, герчекъ поменжити двѣ три лица обиколнахъ отдалечъ конакъ, дѣто и играха рола на Българитъ сирѣчь да ги отблѣвѣтъ щото представеніето ний при Главниятъ управителъ да не бы да извади на явѣ неправдити ковито сж вършатъ отъ тѣ двана трима души насателно до избираніето на градскитѣ членове за въ мѣстното ни правителство, и успѣятъ (то елде биръ!) да изхвърлятъ вънаптити отъ тѣхъ гърци членове и ги замѣстятъ съ Българи, съобразно съсъ прегласяваніята на Вилаета: тогава тѣхнитъ собствени интереси са повѣрждатъ, защото сѣки Българинъ, гражданинъ или селянинъ ще сий да си дава гласъ прѣдъ царското правителство. За подтвърденіе на това дѣто прѣдшествува азъ ви турямъ нѣколко примѣри:

Първо. Преди врѣмъ са поиска единъ прѣдставителъ отъ града ни за въ сѣрдотіето на Туна Вилаети дѣто щѣли да са разгледватъ нѣкои важни работи; тѣзи двана трима души изработиха да са проводи единъ 80 годишенъ Гъркъ който да запази народнитѣ правдини и царскитѣ интереси. При сичкитѣ си напояванія на градскитѣ ни управителъ, който казуваше че е законно да са проводи Българинъ споредъ народонаселеніето; нъ тѣ отхвърлиха това правосъждно предложеніе, увѣряющъ го вслѣдъски че нѣмаю ушь по способенъ отъ нашитѣ Българи! То тѣ дѣ ще са напѣри такава безисменна антика, за него нѣка исповѣдатъ сичкитѣ прѣдставители отъ другитѣ градища, които бѣха призовани за сжщата мисія.

Второ. Глѣдани че законитѣ на Вилаета прегласяватъ официално щото избираніето на сичкитѣ граждански членови да стана по висшегласіе. Тука става противното. Ако и да сж жителитъ у града и въ околностѣхъ му почти се Българи; нъ у сичкитѣ правителствени сѣвѣти не нижда человекъ други освѣнъ гърци, и да прѣдпри нѣкой добръ, ще напѣри че сичкитѣ тука гърци сж турчени судитѣ. Питамъ: кон ран гърци ще прѣдставляватъ тѣзи гърци членове? Кѣто изключимъ единъ 70 годишенъ безакжничъ старецъ отъ народѣтъ ни въ долнитѣ сѣвѣтъ, сирѣчь прикѣдѣтъ, сичкити други сж чужди. Тежко и горко на градѣтъ ни и на околностѣхъ му ако очаква нѣкое добро отъ тол неспособенъ човѣкъ. Кой го е отрѣдилъ и одобрилъ? Никой. Вий знайте, Г. Редакторе че това е противно на царскитѣ закони; царското правителство иска хора кждри за въ сѣвѣтити си. Нъ какво да направимъ? Народѣтъ не рачи тогава безакжничка въ трити лица го поддѣржатъ: тѣ увѣряватъ народѣтъ че ушь у-

правителствъ ни нѣго убичаѣ само за това не било възможно да са тури други на мѣстото му. И ако би да дѣржи нѣкой да говори нѣщо противъ нѣго, притурятъ тѣ, щѣлъ твърдѣ тежко да си истегли. . . . За тѣзи тѣхни несмислени легенди оставихъ управителствъ ни да отговори. Както казахъ по горѣ, тѣ двѣ три лица не глѣдѣтъ друго тука освѣнъ да помѣстовѣтъ въ царскитѣ сѣвѣтъ тѣхни мекерета инородци, или пакъ ако турятъ случайно нѣкои Българи то тѣ глѣдатъ да бждѣтъ съвсемъ сѣмъ конто да не дѣржатъ безъ тѣхъ да праваѣтъ нѣщо. За това доказателство имамъ, че когато са извади една отъ тѣзи трима души които бѣше въ тиджарета за сжмнителни нѣкои сѣдби, що бѣше замѣтилъ мѣстнитѣ ни управителъ, са поиска единъ человекъ отъ нашето общество да засѣдава като главенъ членъ въ теджаретѣ; тѣзи двана трима души като по близини до мѣстното началство обидѣхъ управителъ че ушь немали такъвъ Българинъ способенъ за тѣзи служба, и тѣй представятъ едно тѣхно мекере еше отъ старо врѣмъ което е австрійски подданикъ, свършено му са и поржчѣватъ че ще стани царска рѣя и целѣ да си хвърли нашанорта, (до кога ли и азъ не знамъ) като го накинѣтъ се сичкитѣ знания че билъ способенъ. . . . Това не е ли едно отъ главнитѣ злоупотрѣбленія прѣдъ царското правителство? Това послѣдното ги пнѣжъ кѣту ушь главы на народа и превъзгласѣва канонитѣ по народонаселеніето, споредъ които канони Българитѣ трѣбува да занимаватъ по голѣма частъ въ градскитѣ сѣвѣти. А тѣ, (горкитѣ?) го лѣжатъ че нѣмало достойни отъ Българитѣ. Какъ ще кажѣтъ истината когато тѣ желатъ да бждѣтъ членовѣти или съвсемъ неопитни хора, или пакъ да сж отъ тѣхнитѣ мекерета както да можѣтъ тѣ свободно да си играѣтъ ролити за собствениги си интереси както си щѣтъ. Ако некои сиромѣхъ дѣрва да кажи нѣщо противъ ний, тѣ го заплашатъ явно съ клѣвети не знамъ какви. . . . Подобни лица не правѣтъ ли голѣми врѣди на интересити на царското правителство както и на тѣи на народонаселеніето? Нека са трудни царското правителство да увѣжде равноправностъ за сичкити които сж подъ нѣговѣтъ сѣнка, нъ додѣто ще сж намиратъ ялоторници между насъ да ни лишаватъ отъ тѣи царски добрини то мажко че сполучи цѣлѣта си. Пра сичкити тѣзи азъ сѣмъ да кажа на монти съотечественици: нека са не боятъ отъ тѣхнитѣ заплашаванія, нека сѣки си подава гласъ за общото добро; днесъ сме на една епоха която дава право на сичкити: Нашитѣ баща Султанѣтъ както слуша гласѣтъ на най голѣмитѣ, тѣй слуша и на най малкитѣ. Сѣки е свободенъ прѣдъ неговитѣ Диванѣтъ да си дава мнѣніето за правдата съ която освѣнъ като запази собственичѣти си интереси съвременно запазва и царскити.

Тая бѣше цѣлѣта на писмото ма Г. редакторе. Сирѣчь да разбуда съотечественичѣти си, и въ сжщото врѣме да по нѣкакъ да възбрани тѣи трима души да не работѣтъ за зло то на градѣтъ ни. Азъ хортувахъ правото. Нека ми са отговорѣтъ, и ако ми докажатъ че това не е точно, то азъ ще огна самъ да са фърли въ Дунавѣтъ за да не ходѣ да черпа човѣчеството. —

Единъ Тулченецъ.

ШУМЕНЪ, 18 Априли. — Прѣпирнитѣ на нашитѣ граждане—да пріематъ ли чехитѣ въ училището или не, са свършихъ по празничѣтъ на Въскресеніето, и сега ний имаме двама учителѣ чехи. Съ тѣхъ тѣлото на учителѣ са испљани и сега може да са пріемѣтъ какъ може са направи съ тѣзи сѣдства, които има днесъ училището, и слѣдователно кивава программа трѣба да са пріемне и въведе. Тѣй и направихъ нашитѣ учители, тѣй

вече иматъ плана на единъ постояненъ (постоянна, додѣ измѣнятъ нуждитѣ си на мѣстото); нъ цѣлното ѣ нареждане и въвождането ѣ са оставихъ за до години, по причина на нѣкои несъгласія съ прѣдпизнатѣ программѣ. Нѣкои си науки, които споредъ новѣхъ программѣ трѣба да са прѣподаватъ въ по долнитѣ класове, до сега са прѣподавали въ по горнитѣ, и това прави доста затрудненіе въ прилагането на новѣхъ программа като са отстранѣтъ, колкото е възможно, тѣзи затрудненія съ тая годишното прѣподаване, до година прѣподаването ще стана по новѣхъ редъ, който може да ви съобщимъ когато са прѣдстави възможностъ.

Нъ за да може да чѣка человекъ полѣж отъ новѣхъ программѣ, тая программа трѣба да са дѣржи баремъ нѣколко години; досегашия обичѣи на нашитѣ Българе изобщо, и на Шумянци чѣстно—да промѣняватъ сѣмъ години или сѣки двѣ години учителѣти си и заедно съ тѣхъ программѣтъ на училището, този обичѣи не е добръ, защото подѣрѣга училището на постоянни вѣгѣнія на самъ-натагѣтъ, безъ да го остави да са застон и укрьни въ прѣподаването си.— Като са съгласихъ и пріежъ чехитѣ, като са съгласихъ да са пріеме программа споредъ бѣлѣжитѣ на чехитѣ, Шумянци трѣба да са запрѣтъ тамъ и да дадѣтъ врѣме на тая программѣ да са възлоти въ прѣподаването, да са искаже съ сичкитѣ си добрини. Ако бы да ний сивне да промѣнятъ учителѣти подѣръ единъ години, тѣчно тогава, когато чехитѣ научѣтъ добръ българскитѣ языкъ и влѣзѣтъ въ сѣлѣтъ на своѣхъ работѣ, тогава училището пакъ ще са потряси и программѣтъ ще са измѣни. Тогава краи на измѣняванія не са прѣдѣжда. И друго: като тая программа, съ прѣобладаване на естественитѣ науки, е нова за нашѣтъ привычки, Шумянци не трѣба да бждѣтъ нетѣрпеливи и да изваждатъ отъ прѣподаването за единъ години това, което са дана за много години. Като ново и непривично, това прѣподаване ще има своитѣ кусурѣ; нъ това не трѣба да ни казва, че программата е кусурлива. Кусуретъ малко по малко ще са загубѣтъ и ний ще получимъ чѣстѣ, осмѣтелнѣ полѣж отъ тѣхъ программѣ.

Казаното по-горѣ ясно ви показва, до колко е билъ добросѣвѣстенъ онзи отговоръ на нѣкои Шумянци, които есенесе опровергаваха писмото ми, въ което ви бѣлѣжихъ за несъгласіето на гражданетѣ по поведѣ на чехитѣ. Ако помните, въ тоя отговоръ са казваше, че въ Шуменъ нѣмало таквози раздѣленіе, и слѣдователно дописника ви лѣжи, като казва че го има. Добре: ами ако нѣмаше това раздѣленіе, защо прѣдѣрѣжахъ чехитѣ отъ августъ до априли безъ работѣ? Защо ги прѣдѣрѣжахъ туку рѣчи безъ парѣ, безъ харашлѣжъ? Защо въведѣхъ една въ училището, и послѣ пакъ го извадихъ и му прѣдлагахъ да иде отъ дѣто е дошѣлъ? Повече нѣма да туримъ: за що, защото и това е доста да ви покаже цѣлѣтъ на шумянкѣи отговоръ въ „Врѣмѣ“ Тоя отговоръ до толкози недобросѣвѣстенъ бѣше, щото азъ не почетѣхъ достойно да го опровергаю до сега. Фактовѣтъ сами го опровергаватъ, и който знае шумянкѣи работѣ, какъто ги знайте вий, той еше отнапрѣдѣ оцѣни отговора на нѣколицина тѣ, подъ името шумянка община. На мѣста да казватъ че дописника ви е не добросѣвѣтеленъ, защото казвалъ че Шуменъ има партіѣ за чехѣхъ работѣ (само за чехѣхъ), по добръ щѣше да е да помислѣтъ, какво добросѣвѣтелство излази отъ това, дѣто присвоѣватъ името на цѣлѣхъ общинѣ, и дѣто отиватъ сѣрѣцу очевидити фактове. Менѣ сж и

емишнин и живки нахалата, на които са основана отговора на Шумилици: едно от тях е това: каквицих буклуки да си не изнася на път, сир. да не им знаят хората какво правят; друго: който претегна това прародителско правило, трябва да са нарече недоброжелател и да са опровъргне с авторитета не на фактовете, а на положението на някои граждани. Тези начала не са до толкова благоприятни, каквито да са изказани просто в отговора; не тъй са прикрити; нъ ако освободиш цял отговор от фразеологичната му, на дъното ще намериш тези две скъпоценни нъща.

Един шумилински дописник ви пише, че въ Шумен станали много годеси и тая година цяло да има много свадби. Това е голямо прѣувеличение: освен два три годеси, други няма. Кога е тъй, не знаа какво е накарало дописника ви да пише нъщата толкова прѣувеличено. Азъ мога ви увери, че много свадби няма да стават додѣто господствува у насъ това глупаво и чрѣзмѣрно харчение за свадби отъ единъ страна, и додѣто алжшверништъ сѣ кесатъ отъ другъ. Додѣто хората мжно прѣхранватъ себе си, няма да мислятъ за женидби, които ще увеличатъ нуждитъ за прѣхранване. Ако сѣ са годили единъ двама по-заможни момци, това не показва еше годината че е лека и пригодна за женяне.

Освенъ прѣхраната, и харчоветъ за свадбата сѣ една голяма причина да не бързатъ момците да се женятъ. Една срѣдна свадба иска 10-тина хиляди гроша. Между това за мѣсѣтъ на еснафитъ момци такъв харчъ е разорителенъ; защото цялѣтъ му сермѣи едва ли надминува това количество. Кой глупакъ ще си похарчи сермѣята само за свадбъ, когато знае че женянето ще му удвои годишнитъ масрафи? Ако да имаше свадбени харчове, сякаш бы се оженил, защото се сермѣитъ и сѣ по напругнитъ трудъ има леснина да се прѣхрани фамилия. Отъ тоя глѣдъ на работитъ желателно е да се распространи и на България оня законъ, който са обнародва въ Д. Вилаетъ и който ограничаваше харчоветъ на турскитъ свадби. Тогава ще остане надѣжда и за насъ, даскалитъ, да се ученимъ. Като хора, които живѣемъ сѣ ежегодно платка, ний не можемъ да имаме капиталы, отъ които да харчимъ за свадбъ; види по такова проста причина, че нѣмаме готови пари, ний сме осждени на вѣченъ бекирѣкъ, макоръ и да имаме срѣдства за живяне, насъ не нѣ считатъ за завиденъ въсъ защото нѣмаме 10 хиляди гроша за свадбъ. Като говори за женяне, азъ не искамъ да кажа че ма е глѣвъ дѣто не можа да се ожени; азъ обръщамъ вниманието ви и вниманието на Г. Богорова на економическѣтъ страна на въпроса за женяне. Нашитъ Българи иматъ нуждъ отъ вѣрумяване, защото отиватъ, безъ да го знаатъ, по халъгавъ пътъ.

ЖЕРАВНА, 25 April. — Царското канонъ-наме е, въ всѣки единъ санджакъ да има по единъ Кааза Мюдюрю, който да сѣ грижи за съобщаваніето и нареждението на талиматитъ по селата, които честното правителство нѣ налага. Сега като сѣ състави и новиятъ Едирненскій Вилаетъ, опредѣли сѣ и за въ сандженскитъ санджакъ, единъ такъвъ мюдюринъ на имѣ Сендъ-и-Хулусіе, който заедно сѣ катибнитъ си Шакиръ ефенди и сѣ издѣлко полицейски запѣта, на 21-й тогжде, чястъ по 8, пристигна въ селото нѣ. И като си почина отъ пѣтуваніето, безъ забавя повелъ да сѣ събератъ всѣки селяне, отъ 18 години нагоръ, за което като сѣ събраха, заедно сѣ учителитъ и ученицитъ сѣ отведе въ единъ прекраснъ градинъ, гдѣто ка-

то распита отъ колко ханета сѣ състои селото нѣ, отъ колко и отъ какви народи и отъ какво сѣ поминуватъ жителите нѣ, повелъ на събраніето, безъ да глѣда на лице или по интересъ, да сѣ избере двама мухтари, първиятъ да учлистува въ межлишнитъ, а вториятъ да сѣбира царското даждѣ. Осемъ азан, заедно сѣ единъ священникъ, които да съставляватъ Ихтиаръ-Межлиси; тѣй сѣщо и на циганитъ, които занематъ $\frac{1}{4}$ чястъ отъ селото нѣ, да сѣ избератъ единъ мухтаръ и единъ Аза. Тези които сѣ избраха подгвърдиха сѣ на кодичата, заедно сѣ подписитъ на всѣкото събрание. Тогава мюдюринитъ сѣ обрна къмъ членовитъ на речениитъ межлишъ и имъ каза: обичайте и надзиравайте народѣтъ като свои чада. А на народѣтъ каза: да припознава този межлишъ като всѣки царски мезлишъ, още и да сѣ покорява на царскитъ закони. Това като съприш, каза и една братка молитва на турски за многостѣпнѣтието на Н. П. В. Султанъ Азиса, тѣй сѣщо и ученицитъ испѣха една царска пѣсень, които, сѣ продължение на тая пѣсень, заведоха го даже до копанѣтъ му. И така на утрѣнитъ часа по два Н. П. сѣ испроводи честно отъ селанитъ нѣ за въ село Медвенъ.

Нашитъ селяни отъ нѣколко вѣре на насамъ сѣ кажиха да направятъ друго едно по способно училище, отъ това което го имамъ. Тѣй динъ нѣкои сѣ отъ оный, които познаватъ по добръ нуждѣтъ отъ такава едно училище като сѣ съгласиха, показаха начало за направата му. Ний отъ наша страна имъ захвалимъ за това тяхно свѣто прѣдприѣтие, но молимъ ги да, постоянствуватъ съгласно до свършаваніето на това заведение.

СИЛИСТРА, 25 April. — Въ 40 брой на Турція единъ дописникъ отъ Тулуя хортува сѣ пофаленіи за училищнитъ успѣхи въ градѣтъ нѣ. Въ сѣщото вѣре той забѣлжава че Г. Атанасъ Кіороглу былъ единѣкитъ патриотъ; сѣчкити други търговци познати за родолюбивитъ сѣ чувства, были дременави, или обичали само да сѣ перчатъ изъ народнитъ работи, а кога доидело вѣре за пари, вси са отгѣлювали!

Дописникѣтъ ви брѣтви. На тоя дописникъ ний ще му кажимъ: ти пѣзнешъ въ Силистрѣ отъ четѣри мѣсѣци. Ти знаешъ твърдѣ добръ че на Кіороглу и сѣ тѣпанъ да му сѣ туна не ще има никаква ревностъ; коллеството което приѣма вторіатъ нѣ учителъ и за което говорете е подарено нѣ отъ Кіороглу нѣ отъ Г. Сотирова отъ Брашовъ. Въ вѣремитъ на чербаджилѣтъ сѣ Г. Кіороглу безъ малко щяне да поглѣне това количество, та че ванъ послѣ няма какъ да пѣзѣ спогъ ядѣ, нѣ каза че отъ Сотирова му было заповѣдано да го раздѣли и на трѣтахъ училища: българско, вланско и гръцко! Защо не са срамувашъ да лѣжешъ?

Дописникѣтъ ви казува по на доло че Кіороглу оцѣ нѣва най добръ народното нѣ имѣ. За да опровергая тая лѣжа не ми трябва да отида на далечъ. Сига ми само да му напомни че Кіороглу и семейството му не познаватъ български. Нѣти-на че това не го възбранива да бѣди България, нѣ знаешъ ли че той до вчера, додѣто былъ чорбаджия, се сѣ присмиване на онези наши родолюбци, които сѣ трудѣхъ за събужданіето на народа, събуждаше, което той обѣждаше за нѣщо невъзможно?

Още по долѣ, дописникѣтъ ви сѣдѣва да нечислява благодарнитѣ на Г. Кіороглу: той былъ който са постаралъ за училищното нареждане; той былъ който довелъ главнитъ нѣ учителъ и сега пакъ вторіи; само той былъ който направилъ да са отличъ българската на-

родност въ Силистра, а другитъ Силистренци, които сѣ борѣхъ сѣ него като сѣ нѣкожъ мечка за да станѣтъ тѣя работи, гѣ были умряли, нѣмало ги!

Сичкитъ тѣя добрини, които дописникѣтъ ви привѣзва на Кіороглу, истекѣха отъ изважданіето на владѣката; въ кой быше причината на това? кой са постара да очисти цѣрковѣтъ нѣ отъ такова злочестіе? кои са потруди да прибере отъ епархіѣтъ приходитъ и да измисли и други за поддржаніето на мѣшко и на дѣвическо училище, отъ които са очяква всѣкакво благо за народа? Кіороглу нѣмаше хабѣръ отъ тѣя работи. Когато силистренци станѣхъ той быше самиятъ който прѣпятствуваше; той быше който подмушваше тогѣзи оногѣзи отъ страна да не сѣ съгласуватъ за нищо. Той быше който го обѣждаше за опасно, когато Г. Радѣ Теродоровъ, Г. Минчо Георгиевъ и Г. да Братѣ Златарови съгласно сѣ всѣтъ други граждани старѣхъ сѣ и бѣхъ готови да пострадатъ, ако потребѣа само да са отърватъ отъ този несносенъ Гръкъ, който прѣкрываше царскитъ милости на цѣлѣ епархіѣ, и во вѣре на когото нѣмаше нито училища нито учители въ по-вѣчето села на епархіѣтъ, ако и да сѣ писваше отъ Русчукъ за да станѣтъ тѣя работи!

Та ако желѣе дописникѣтъ да сѣ увери, нека разгѣда и днешното поведѣние на Кіороглу, който туку сѣ перпенка туку-тамъ, туку са мѣчи да вѣка пакъ несѣгласіето помежду нѣ, както и до скоро быше посторилъ нѣколко селяне отъ Бабѣкъ, и както по оняи день быше сѣ поопыталъ да прави партіи между священникити, учителя и еснафи. И гдѣто Г. Икитникъ дрънка че са примирѣлъ сѣ общинѣтъ по единъ най благороденъ начинъ кога былъ сѣрдѣтъ, то не е така; нѣ когато Г. Кіороглу загуби чорбаджійскѣ си чинѣ и му са отѣвѣоха крилата, той са примирѣи едно отъ немѣй каждѣ, а друго за да нѣ поберка пакъ работитъ и да тури прѣсѣ баремъ въ общинѣтъ нѣ. „Вѣлѣжѣтъ козинѣтъ сѣ мѣлѣхъ а нѣравитъ не.“ Тежко нѣщо за единъ такъвъ отколяпенъ чорбаджия да испадне отъ прѣвѣтъ слава, да бѣде отбунѣтъ и да не може сега гърдо-гърдо да заповѣда сѣкому!

Като свършвамъ за сега само сѣ толкова обѣждамъ Г-ну дописнику че, вмѣсто да нѣ напише нѣщо за поводъ, той го прѣказали и възбуди общѣ негодование между вси Силистренци, и между това, додѣто са бѣхъ примирѣли и забравили минѣтитъ, той приѣждава да ги повтаримъ и пакъ да са карамъ! За това всѣки отъ Силистрѣ го съѣтвува, ако иска да по запази своитъ малѣкъ интересъ и да нѣ бѣди гостъ още нѣколко мѣсѣци както са е обѣвразѣлъ, да мирува и да не дрънка на самъ на тамъ, че не му прилѣга нито на знѣріето нито пакъ са пита отъ него. Молимъ го още, когато ще испита нѣкому вѣнци отъ похвалѣ, да избѣра цѣвѣ безъ тѣрне, защото може да сѣ избѣре прѣстѣтъ...

Колкото за Г. Кіороглу, когото виждамъ днесъ че дошелъ малѣкъ въ съзнание, защото друго-аче и не може, насъ са молимъ и нему, да не вижда за зѣло онопа което е право, бое-то сме далѣкѣи да кажемъ, ако и нѣе сме каждѣ-годъ хора, а не патриоти. Той нека сега да са поотличѣ сѣ добритъ сѣ работи, че нѣе които ще са ползуваме отъ добринѣтъ му, нещѣмъ очакваме да ги хвалѣтъ такѣва пѣтници, на които той хвърля по вѣсърмѣишѣ да раздражняватъ общинѣтъ нѣ, а щѣмъ сѣ стори чѣловѣциѣтъ самѣтъ. Напротивъ, ако нека само да са перчи каго по-прѣди, ако прави между хѣлѣды ашны едно добро, което да увери въ очитъ нѣ и сѣ което да постига

луваха си цял, ние нямаме нужда от него и можем пак да му са отговорим.

ПАНАГЮРИЩЕ, 27 Април. — От няколко време насам твърде често протестантските мисионери захранаха да посещават градецът ни. Така, нашият учител, Г. В. Чолаков умя да им даде да разумеят, че Българите си имат върх и не имат нужда от Американци да им проповядват Евангелието, като им е проповядано още преди 1,000 години, когато никому не е доказвало на ум, че щатъ някога да са намерят нови хора — Американците.

И наистина, Американците ако желаяха да просветят хората с божното слово, много по добри щяха да сторят, ако го проповядваха на Евреите и на Измичниците, като научат правите си обещаният Месия е дошъл, а вторите — чи има едно битие, което ги е направило тах и вечният свят и проч., а не да проповядват това на Българите и на другите християнски народности, като ги тия последните не знаят чи има Бог!

Но има и друго. Протестантските мисионери за да просветят Българите печатат на български език много и различни книги, които са извлечени само от Св. писание. Не тробваше ли тий като сж човеколюбиви (?!) да напечатат на български и други учебни книги, които да могат да са воведат въ училищата и да послужат за по-скоро образование на българската младеж? За подобни работи, тах ги не питай! За таквоя нищо ги нема и въ крапа връзани.

Нема известия читателите, чи протестантите както имат въ всякой градъ агенти, така от една година насам си имат двама агенти и въ нашият градец. Първият от тях е човек прост и толкова му е стигнал умът та е станал на протестантите мекер; а другият е едно младо наше сограждане, воспитаник на пловдивското протестанско училище, гдето, въ разстояние на три години, освен да чете Евангелието като папалал, друго нищо не е научило. Това младо Българче-Протестанче са опита миналата година, въ времето на испитанията, да направи щото да са посрамил и учителят и учениците, защото първият бил казал слова въ черковата срещу Протестантите, но това протестанче (името му премълчавям колкото за-сега) са виде испадено из училището ни от всичките присъстващи.

Повече нема що да кажем за това, освен да напомним, както на протестантските агенти частно, така и на сичките чужди въобще, защото Българите си имат върх и не сж нужди никакъ от тях.

Пред няколко дена тжява мала джжд, който не малко добрини направи на земеделците, защото сендбите зеха совсемъ друг вид; но онова, което е за сожяване, то е че разбойници захранаха да са появяват тук тамъ. Обаче въ надежда сми, че скоро ще са виджат хванати.

По важни новини за новосоставен едрененски вилаетъ, въ когото са намира и нашето място, сж, чи тука доде заповедъ да са нареди единъ мезлишъ отъ 12 души и чи нашенци, дошли отъ Пловдивъ, изважат чи новото правление на вилаета издавало сообщенията си на турски и български езикъ въ тоя градъ, и чи единъ турско-български вестникъ щял да почне да са издава въ средоточното на вилаетътъ. Това последното, ако е истина, не е малка ударъ за гражманите по тия места!

ПОЛИТИЧЕСКИ ИЗГЛѢДЪ.

Мълвити за избухването на боятъ помежду Австрия и Пруссия ставатъ отъ день на день по увѣрителни. Сичките вѣстници сж загубили веки сѣка надѣжда за мирѣтъ: сичките чякатъ главята, която да подпалатъ огънятъ въ Европа.

Тоя бой, ако не са избѣгнати ще стане всеобщъ. На сѣкѣдъ народити сж разшава ни, и за тѣсва сичките царцини земѣтъ въ оръжителни мѣрки, сѣки да запази собствената си властъ. Дипломатити са глѣдѣтъ да сж забъркали коцити. Търговцити отъ своя страна [спиратъ международнит снотенія. Страхътъ е вселенски. И Богъ самъ знай какво можи до слѣти човѣщината, ако боятъ избухнати.

Най много духовити сж разбъркани въ Франция. За да успокоятъ общото мнѣние, министрътъ на царството, Г. Рухе, приказалъ, въ законодателното тѣло, едно слово върху политиката, която правителството ще държи, ако бы да стани бой. Въ сѣщото врѣме за да бѣде готова на сѣка минута, той прѣдложилъ повиканіето на сто хиляди души войска; това прѣдложение са прило съ съсь въскіщеніе отъ депутатити. Г. Рухе скрятава тѣй политиката на правителството:

Постоянно примирително положение;
Законна неутралностъ,
Свършенна свобода за дѣйствиѣ.

Г. Тьеръ, единъ отъ най забѣлжителнити оратори приказалъ и той едно слово въ отговоръ на словото на министрътъ на царството; въ това слово той излага начялата на сегашното положение на Европа; чука французското правителство върху много работи, и особно за данемарскити, защищава правото, което гарантирува свободата, достоинството и нѣравненността на народити; и са обѣява за прѣтел на мирѣтъ.

Това слово произвело едно дълбоко впечатление въ Франция.

Въ Италия новинити сж повече и повече застрашителни. Флорентинскитъ кабинетъ е рѣшенъ въ сѣки случай да зафани бой съсь Австрия за Венеция. Той са въоружава; Ричиоти, Гарибалди, Толаци и Андреци са занимаватъ съсь учрежденіето на нови войски. Правителството ги снабдява съсь пушки и съсь храни. Единъ само топъ са чака за да ни извѣсти боятъ.

Въ Лондра хората не сж помалко обезпокоени. Фенеанизмътъ са намѣрилъ за една неизбѣрима опасностъ за Англия. Парламентътъ са занимава да го угаси. Щѣли да сполучи?

СѢБАКВИ НѢЩА И НОВИНИ.

— Кемалъ ефенди, извънреденъ посланикъ на Високата Порта, пристигналъ тия дни въ Брюсселъ.

— Миналата недѣля са държа единъ съвѣтъ за бой на Високата Порта, подъ прѣдсѣдателството на Великиятъ Везиръ.

— Въ вторникъ вечерѣта Великиятъ Везиръ даде единъ официаленъ обѣдъ въ еяліята си на Канлѣджа.

— Миналіятъ вторникъ Н. Ц. В. Султанътъ благоволи да приѣми въ тържествена ауденция новиятъ италиански посланикъ,

който има честь да връчи на Н. Ц. В. кредиторнит сѣ писма.

— Миналата сръда Египетскитъ Подкралъ има честь да са приѣми въ ауденция отъ Н. Ц. В. Султанътъ въ Кіюшкътъ на Токатъ.

— Тия дни вселемскитъ патрикъ направи визита на Н. В. Исмаилъ-паша Египетскитъ подкралъ.

— Миналіятъ понеделникъ са испроводиха два вапора съсь аскеръ за Варна. Тоя аскеръ ще отиди за Шуменъ.

— Тия дни единъ старецъ на 114 години са поминалъ на Примипо. На другиятъ день и жената му, която била на 91 година по-слѣдувала съпругътъ си въ гробѣтъ.

— Н. Ц. В. Султанътъ остави тая седмица Кіюшкътъ си при Кеатханата и отиди да живѣе на Бейлербей.

— Вѣстникъ Ла Тюрки, като хортува за сегашнит сѣбраия, които ставатъ въ гръцката патриаршія за черковнит ни въпросъ, и за исканіята на Българити, не върува расправяніето на тая трылива работа.

— Казуватъ че Сърбія са въоружава.

— Въ Молдо-Влахія депутатити на Камарити сж произнесли едногласно за Карла I.

— Въ единъ отъ послѣднит сѣ бройови Армения, гръцки вѣстникъ, обнародува единъ твърдъ дълъкъ членъ сръщу исканіята на Българити.

Въ тоя членъ нѣма разсѣждение. Той е нѣленъ съсь нѣща които характеризиратъ гръцкото въспитаніе. Нашити Българи не трѣбува да са стрѣснуватъ отъ подобни членови, нѣ да си слѣдуватъ по постоянно починтото дѣло. Гръцити сами ще додѣтъ при насъ, или ще загубятъ вѣчно едно стадо, което е правило силата на Великата Черкова.

— Многогто материалъ ни принуди да отложимъ за слѣдующиятъ брой обнародваніето на разни кореспонденци.

— Руссія са въоружава.

КАНЦЕЛАРИЯ ОТЪ АГЕНЦИЯТА НА СЪЕДИНЕНИТИ КНЯЖЕСТВА.

ИЗВѢСТІЕ.

Ромжиското правителство като има нази съсь бѣла соль отъ Сланикъ на Олтенца, отъ Телега на Гюргюво и отъ Търгу Омна на Галацъ, извѣстала на Г. куповачити въ сичкото пространство на Отоманската Имперія че сольта са продава за сѣтка на правителството съсь цѣна 14 цванцика стотѣхъ оки; едно смаленіе на цѣната и единъ кредитъ ще са направятъ на куповачити отъ голѣми количества по-срѣдствомъ кефиланкъ, който трѣба да са даде отъ единъ ромжиски търговецъ, който да живѣе въ Ромжия.

Цариградъ, 21 Април, 1866.

БУЯНЪ ПРАХЪ ЗА ИСТРЕБВАНІЕ НА ВСЯКАВИ ЖИВОТИНКИ, КОИТО ХА-ПЯТЪ ЧЛОВѢКА.

Тоя прахъ, неврѣдителъ за добитакъ, безъ друго е добаръ за истребваніето на дървеницити, бълхити и въшкити; пакъ комарити и мухити, варди възненити платове отъ молцити и дървенити нѣща отъ червоточина.

Продава са въ Синцаріята Маделла на Кара-Кѣй при Комисіонъ-ханъ. Цѣна гроша 8.

Отговорникъ Никола Генювичъ.